

vendes til kapitalisering af løbende ydelser, såfremt parterne ikke selv har et bedre udtryk for markedets renten i det pågældende forhold.

I det tilfælde, hvor modtager og yder af den løbende ydelse ikke hører under den samme skatteansættende myndighed, foretages prøvelsen af modtagers skatteansættende myndighed, som skal høre den skatteansættende myndighed for yder.

Det kræves endvidere, at det fremgår af parternes aftale, hvilke aktiver der vederlægges med en løbende ydelse. Parternes aftale er afgørende for, hvilke aktiver i overdragelsen der vederlægges med løbende ydelser, og hvilke aktiver der vederlægges på anden vis.

Parterne har pligt til at oplyse de skatteansættende myndigheder om den indgåede aftale, herunder oplysning om kapitaliseringen og den efter 5. pkt. foretagne fordeling. Oplysningen skal ske ved at indsende en meddelelse senest samtidig med udløbet for fristen for indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori aftalen indgås.

§ 12 B, stk. 3 - 5

Det foreslås, at den kapitaliserede værdi skal føres på en saldo. Denne saldo udgør i år 1 den kapitaliserede værdi på aftaletidspunktet. Saldoen skal føres af såvel modtageren som yderen af den løbende ydelse. Saldoen opgøres herefter hvert år, således at den nominelle værdi af de betalte ydelser fradrages saldoen. Saldoen efter fradrag for de i indkomståret betalte ydelser overføres til det følgende indkomstår. Begge parter skal have det samme beløb på saldoen, jf. dog nedenfor om afståelse af retten til den løbende ydelse. Saldoværdien giver et aktuelt udvisende af, hvor stor en del af den kapitaliserede værdi, der endnu ikke er modsvaret af betalte ydelser. Saldoen føres til og med det indkomstår, hvori den løbende ydelse endeligt ophører, eller hvor saldoen bliver negativ. Saldoen skal hvert år oplyses til de skatteansættende myndigheder, og dette skal ske senest samtidig med udløbet for fristen for indgivelse af selvangivelse for det enkelte indkomstår. Når saldoen bliver negativ, er det et udtryk for, at de betalte ydelser overstiger den kapitaliserede værdi på aftaletidspunktet. Det foreslås, at modtageren i det indkomstår, hvor saldoen bliver negativ, skal medregne det negative beløb til den skattepligtige indkomst for dette indkomstår. Yderen kan fradrage et tilsvarende beløb i den skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår. I efterfølgende indkomstår medregner modtageren de i det pågældende indkomstår betalte ydelser til den skattepligtige indkomst, og yderen fradrager de betalte ydelser.

Det foreslås, at den faktiske betaling af ydelserne bruges som kriterium for skattepligt henholdsvis fradragret. Herved fraviges det almindelige udgangspunkt, hvorefter retserhvervelstidspunktet er afgørende. Baggrunden for denne fravigelse er, at dette anses bedst i overensstemmelse med forslaget formål om at lette generationsskifter.

Såfremt den løbende ydelse endeligt ophører, inden saldoen bliver nul eller negativ, reguleres dette i det indkomstår, hvor ydelsen anses for ophørt, ved at modtager får fradrag for et beløb svarende til saldoen på ophørstidspunktet, mens yder skal medregne et tilsvarende beløb ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke, hvis det overdragne aktiv efter sin art ikke var skattepligtigt på tidspunktet for aftalens indgåelse eller på dette tidspunkt ikke kunne danne grundlag for afskrivninger. Det vil sige, at det er indkomstens art og ikke det tilfælde, at skattepligten ved aftalens indgåelse blev udlignet, der er afgørende for, om der kan ske korrektion ved saldoens ophør. Modtageren af en løbende ydelse kan således ikke foretage fradrag for den del af saldoen, som svarer til et beløb, der er fastsat som vederlag for et aktiv, hvor avancen ved afståelsen af et sådant aktiv ikke er skattepligtigt. Af samme grund skal yderen ikke beskattes af den del af sin saldo, som svarer til et beløb, der er fastsat som vederlag for et aktiv, hvor der ikke har kunnet foretages skattemæssige afskrivninger eller fradrag for udgiften til anskaffelsen af aktivet. Er der overdraget såvel skattepligtige/afskrivningsberettigede som ikke skattepligtige/ikke-afskrivningsberettigede aktiver, foretages der på ophørstidspunktet en forholdsmæssig fordeling af den resterende positive saldo på de overdragne aktiver med henblik på modtagerens fradrag eller yderens beskatning. Ligeledes kan der ikke foretages fradrag for den del af saldoen, der svarer til et beløb, der svarer til grundlaget for et ikke betalt henstandsbeløb efter afskrivningslovens § 40, stk. 7. Opgørelsen af grundlaget for et resterende henstandsbeløb sker efter en forholdsmæssig beregning. Udgør det ikke betalte henstandsbeløb eksempelvis halvdelen af det oprindelige henstandsbeløb, vil grundlaget for det ikke betalte henstandsbeløb være halvdelen af grundlaget for beregning af det oprindelige henstandsbeløb.

Den løbende ydelse anses for ophørt, når den ifølge den indgåede aftale ikke længere løber, fordi den eksempelvis er tidsbegrænset til 7 år, eller fordi en på forhånd aftalt ophørsgrund er indtrådt. Endvidere kan den anses for ophørt, hvis det må konstateres, at yderen er ude af stand til at betale, for eksempel i tilfælde af yderens konkurs, insolvente likvidation, akkord, forsvinden eller lignende.